

skal sættes Priis, fyldestgjort. Vi maae huffe paa, at det er en ny, ved vor Indvilling fremtrædende Thronarving, hvorom der her er Tale, og at der handles om Begrundelsen af et nyt Dynastie, og de Grundsatninger, vi ved denne Begrundelse etablere, de ville blive de, hvor efter vi i Slægtfølget skulle følges ad og gaae sammen. Jeg kan ikke, saaledes som den ærede Ordfører, siqe, at det var et særdeles Hensyn til Personen, som bragte mig til at stemme for, at netop denne Thronarving saa hurtigt som muligt blev valgt; thi det var mig kun om at gjøre, saa hurtigt som muligt overhovedet at faae en Thronarving valgt, og faae den valgt, som af Regeringen blev foreslaaet. Valget traf den heromhandlede Prinds, og kan være meget heldigt. Jeg savner Midler til at undersøge Personens Bessaffenhed, og finder mig stedse, i Tilfælde af denne Art; opfordret til at undlade at anstille en sliq personlig Undersøgelse; men jeg vil paa den anden Side i hvert Fald ikke ved en hurtig og, efter min Mening, overilet Bevilling, gjøre en Feil god igjen, som kan være begaaet ved ikke at have valgt hurtigt nok. Jeg kan aldeles ikke antage, at der ved Apanagelovens Bevilling eller Ikkebevilling forandres det Mindste i den vedkommende høie Person's Stilling til vor Forsatning, til Grundloven. Den bliver i hvert Fald usorandret. Den høie Person's Tilbøielighed for denne kan hverken vindes ved en højere eller tabes ved en mindre Apanagebevilling. Alle Betragtninger af den Art maa jeg kaste tilside. Jeg kan altsaa kun blive ved den sidste Afstemning i dette Thing, hvorlidet Haab jeg maastee har om, at det ærede Thing følger den. Vel har den Betragtning, som her er gjort gjældende, nemlig, at man skulde søge at skaffe Enighed tilveie mellem de forskjellige Dele af den lovgivende Magt, Meget for sig, og jeg har ofte selv, skøndt ikke sjeldent forgiæves, gjort den samme Betragtningssmaade gjældende; men jeg skal dog bringe i det ærede Things Erindring, at vore Forhandlinger om denne Sag ikke ere sluttede ved den her forestaaende Afstemning. Det ligger endnu i Mulighedens Rige, at de to Afdelinger af den lovgivende Magt kunne komme til Enighed indbyrdes, selv om vi idag vedtog et af de her foresliggende Forslag, og saaledes

atter forandre Loven. Det er desuden ikke i og for sig nok for mig, at den anden Deel af den lovgivende Magt har forandret den i Folkethinget udtalte Villie; thi det, som jeg tillige i saadanne Tilfælde seer efter, det er, af hvilke Grunde det er skeet, og jeg har, saavidt jeg skønner, hørt flere og bedre Grunde for at vedblive end for at forandre den tidligere her fattede Beslutning. Der som jeg ikke før havde været overbevist om, at det Rette var at blive staaende ved den Beslutning, hvortil Folkethinget kom første Gang, saa er jeg bleven det efter den Vandring, Loven har gjort, siden den sidst var her.

Siort: Det synes at være temmlig almindelig indrømmet, at det ikke er et Benge-spørgsmaal, som her kommer i Betragtning, men at den Grund, som har bevæget Folkethinget til at stemme for Loven i den Skikkelse, hvori den sidst gik herfra, har været den Betragtning, at det var lidet ønskeligt, at Apanagister optog Embeder for Andre, og at man ved at vedtage Loven vilde søge at opnaae, at Apanagister ikke blev givet Embeder. Jeg troer rigtignok, at denne Hensigt kun kan opnaaes, naar man kan naae derhen til, at Regeringen deler den samme Anskuelse. Folkethinget kan nemlig vel ved at vedtage Loven, saaledes som den var i sin forrige Skikkelse, bewirke, at Gagen bliver ledig; men det kan kun, naar Regeringen vil gaae ind paa dets Anskuelse, bewirke, at denne Gage bliver givet til en Anden; altsaa kan man ikke opnaae sin Hensigt fuldstændig, uden at være i Samklang med Regeringen; jeg troer derfor, at det nu ogsaa af den Grund er rigtigt, at stemme for Loven, saaledes som den er kommen fra Landsthinget. Der er en anden Grund dertil, som ogsaa forekommer mig har nogen Vægt, nemlig, at der i den senere Tid saa ofte har været Anledning til Conflicter med Regeringen, og jeg troer ikke, at det er ønskeligt, at forøge deres Antal, naar vi have en Sag for af en saadan Betydning som Grundlovsudkastet, hvor der ogsaa kan blive Anledning nok dertil.

Formanden: Jeg maa dog bemærke, at forsaavidt den ærede Rigsbogsmand talte om „Conflicter“ med Regeringen, kan jeg ikke an-